

τὴν ἔδραν, καὶ ἵξια. Σηπόμενον δὲ γίνεται τὸ αἷμα ἐν τῷ σώματι πύον, ἐκ δὲ τοῦ πύου πῶρος. Τὸ δὲ τῶν θηλειῶν αἷμα πρὸς τὸ τῶν ἀρρένων διαφέρει· παχύτερόν τε γάρ καὶ μελάντερόν ἐστιν, ὁμοίως ἐχόντων [τῶν] πρὸς ὑγείειν καὶ τὸ ἡλικίαν, ἐν τοῖς θηλεσιν, καὶ ἐπιπολῆς μὲν ἔλαττον ἐν τοῖς θηλεσιν, ἐντὸς δὲ πολυαιμότερον. Μᾶλιστα δὲ καὶ τῶν θηλέων ζῷων γυνὴ πολύαιμον, καὶ τὰ καλούμενα καταμήνια γίνεται πλεῖστα τῶν ζῷων ἐν ταῖς γυναιξίν· νενοσηκός δὲ τοῦτο τὸ αἷμα καλεῖται ροῦς. (5) Τῶν δ' ἄλλων τῶν νοσηματικῶν ἥττον μετέχουσιν αἱ γυναικεῖς· ὅλιγαις δὲ γίνεται ἵξια καὶ αἷμορροῖς καὶ ἐκ ριγῶν ρύσις· ἐὰν δέ τι συμβαίνῃ τούτων, τὰ καταμήνια χείρῳ γίνεται. Διαφέρει δὲ καὶ κατὰ τὰς ἡλικίας πλήθει καὶ εἰδεῖ τὸ αἷμα· ἐν μὲν γάρ τοῖς πάμπαν νέοις ἴχωροιδές ἐστι καὶ πλεῖον, ἐν δὲ τοῖς γέρουσι παχὺ καὶ μέλαν καὶ ὀλίγον, ἐν ἀκμάζουσι δὲ μέσως· καὶ πήγνυται ταχὺ τὸ τῶν γερόντων, κἄν ἐν τῷ σώματι ἡ ἐπιπολῆς· τοῖς δὲ νέοις οὐ γίνεται τοῦτο. Ἰχώρ δ' ἐστὶν ἀπεπτον αἷμα, ἡ τῷ υγήπιῳ πεπέφθαι ἡ τῷ διωρῷσθαι.

ΚΕΦ. ΙΕ.

XX. Περὶ δὲ μυελοῦ· καὶ γάρ τοῦτο ἐν τῶν ὑγρῶν ἐνίοις τῶν ἐναίμων ὑπάρχει ζῷων· πάντα δ' ὅσα φύσει ὑπάρχει ὑγρὰ ἐν τῷ σώματι, ἐν ἀγγείοις ὑπάρχει, ὥσπερ καὶ αἷμα ἐν φλεψὶ καὶ μυελὸς ἐν ὀστοῖς, τὰ δὲ ἐν ὑμενώδεσι καὶ δέρμασι καὶ κοιλίαις. Γίνεται δὲ ἐν μὲν τοῖς νέοις αἵματώδης πάμπαν ὁ μυελὸς, πρεσβυτέρων δὲ γενομένων ἐν μὲν τοῖς πιμελώδεσι πιμελώδης, ἐν δὲ τοῖς στεατώδεσι στεατώδης.